

RECHTSPRAAK

werknemer/X Aandrijftechniek BV

Loonsuppletie WAO in de CAO Technische Groothandel geldt ook voor WIA. Proceskosten inzake verweer tegen ontslagvergunning komt niet voor rekening werkgever

Werknemer vordert in deze procedure aanvulling op zijn WIA-uitkering, alsmede schadevergoeding wegens misbruik van bevoegdheid van de werkgever. Ten aanzien van de eerste vordering stelt werknemer dat artikel 49 van de CAO voor de Technische Groothandel waarin een suppletieregeling met betrekking tot de WAO staat opgenomen, aldus moet worden uitgelegd dat deze regeling ook geldt voor de WIA. Met betrekking tot de tweede vordering stelt werknemer dat werkgever ten onrechte toestemming aan het UWV WERKbedrijf heeft verzocht, waardoor werknemer kosten heeft moeten maken. Uit de afwijzing van het UWV WERKbedrijf volgt de onrechtmatigheid, aldus werknemer.

De kantonrechter oordeelt als volgt. De kantonrechter stelt vast dat gesteld noch gebleken is dat de CAO-partners een aflopende c.q. overlopende regeling zijn overeengekomen. Dat bij de CAO-onderhandelingen (CAO 1 januari 2008 t/m 31 maart 2010) ook de WIA ter sprake is geweest, blijkt wel uit artikel 68 lid 5 waarin afspraken worden gemaakt ter verlaging van het ziekteverzuim en de instroom in de WAO/WIA. In dit artikel wordt de WAO en de WIA in één zin genoemd. Nu in artikel 49 alleen de WAO wordt genoemd, is het aannemelijk dat ook hier de WIA als opvolger van de WAO moet worden ingelezen. Ware dit niet zo dan hadden de CAO-partners wel een uitdrukkelijk voorbehoud opgenomen in dit artikel. Het is aannemelijk dat over het hoofd is gezien ook in dit artikel WAO/WIA te vermelden zoals in artikel 68. Gelet op de invoering van de WIA/WGA zijn in 2008 immers geen nieuwe WAO gevallen meer mogelijk. Dat één van de vier CAO-partners daar nu (achteraf kennelijk) anders over denkt, doet verder niet af aan de situatie. Werkgever is ingevolge de CAO verplicht tot betaling van de door werknemer gevorderde suppletie.

Met betrekking tot de vordering uit hoofde van misbruik van recht, stelt de kantonrechter dat werkgever op te respecteren gronden een ontslagvergunning heeft aangevraagd bij het UWV WERKbedrijf. Van enige onrechtmatigheid is de kantonrechter niet gebleken. Dat het UWV WERKbedrijf nadere eisen stelde en daarom de ontslagvergunning weigerde, maakt dit niet anders. Nu van geen onrechtmatigheid is gebleken is er geen reden tot toewijzing van de vordering ter zake de proceskosten betreffende het verweer tegen de ontslagvergunning.

Volgt gedeeltelijke toewijzing vordering.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 05-01-2010

ECLI: ECLI:NL:RBROE:2010:BK8247

Zaaknummer: 254005 \ CV EXPL 09-4357

Wetsartikelen: WCAO en 3:13 BW